

Financieel Actie Netwerk (FAN) niet akkoord met “ opheffing bankgeheim” (3.3.11)

De Kamercommissie Financiën en Begroting heeft woensdagavond 2 maart 2011 het akkoord goedgekeurd dat de vijf partijen van de uittredende meerderheid waren overeengekomen over de opheffing van het bankgeheim en de daaraan gekoppelde minnelijke schikking. PS, MR, CDH, Open Vld en CD&V stemden voor, SP.A, N-VA en Vlaams Belang stemden tegen, terwijl Ecolo-Groen! zich onthield. Aldus een mededeling van het Netwerk.

Als criterium om het bankgeheim op te heffen, stelt het compromis dat er **aanwijzingen van belastingontduiking moeten zijn**. Het bepaalt ook dat de gewestelijke directeur bevoegd is opdracht te geven om het bankgeheim op te heffen.

De betekenis die de politici geven aan het “Bankgeheim opheffen”, ligt ver af van de betekenis die het FAN er aan geeft.

Voor het FAN moet het bankgeheim volledig verdwijnen!

Dit maakt dat de banken verplicht zijn om automatisch inlichtingen te verstrekken aan de fiscus. We hebben daar goede redenen voor om dit zo te stellen. Wanneer enkel het bankgeheim wordt opgeheven als er aanwijzingen zijn van fraude, dan heeft het verleden al aangetoond dat dit moeilijk aan te tonen valt. En wat is het verschil met de wetgeving die er vandaag al bestaat? Het bankgeheim kon vandaag immers al opgeheven worden wanneer er na een “ernstig” onderzoek sterke vermoedens van fraude bestaan. Het akkoord dat door de Kamercommissie is goedgekeurd gaat niet over de afschaffing van het bankgeheim maar over een kleine versoepeling. Het volstaat niet dat een belastingplichtige bepaalde inkomsten niet heeft aangegeven. Er moeten serieuze aanwijzingen zijn dat gegevens verborgen of achtergehouden worden. Enkel in dat geval kan het bankgeheim worden opgeheven. Dus discretie in bankzaken blijft de regel! Wat de zaak nog erger maakt is dat het parlement beslist heeft tegelijkertijd de mogelijkheden voor minnelijke schikkingen met de fiscus te versterken. Als je dan toch de wet overtreedt, kan je het tegelijk op een akkoordje gooien met die fiscus. Een fraudeur hoeft in België nog niet onmiddellijk te gaan vluchten.

Frankrijk als voorbeeld

In de meeste landen van de wereld is er geen bankgeheim of op zijn minst een zachtere versie. In Frankrijk moeten de banken elk jaar alle info over rekeningen en rente digitaal afleveren bij de fiscus. Niet alleen van de titularissen, want dat kunnen stromannen zijn, maar ook van de handtekeninghouders. Essentieel is dat de banken jaarlijks, in de vorm van gegevensbestanden in digitale vorm, gegevens over rekeningen, rekeninghouders en rente aan de Franse belastingadministratie beschikbaar stellen. Voor de verwerking van al deze gegevens beschikt de Franse belastingadministratie over een geautomatiseerd systeem. Met dit systeem kunnen per belastingplichtige de gegevens over banken, rekeningnummers en genoten rente worden geraadpleegd. Deze gegevens worden gebruikt bij de selectie van controles. Indien de Franse fiscus behoefte heeft aan verdergaande gegevens dienen de banken deze op verzoek te verstrekken. Frankrijk bewijst zo dat een werkbaar toegankelijk systeem echt wel kan.

De beste manier om de Belgische fiscus op afstand te houden, is nog steeds een bankrekening in België

Met betrekking tot de inkomstenbelasting werd het fiscaal bankgeheim de voorbije vijf jaar amper 28 keer opgeheven, terwijl de fiscus alleen al in 2007 meer dan 200.000 inlichtingen over buitenlandse rekeningen van Belgen heeft ontvangen in het kader van de Europese spaarrichtlijn. En weet je hoe dit komt? Gegevens van Europeanen bij Belgische banken worden vanaf dit jaar **automatisch** aan de fiscale administratie van hun land bezorgd in het kader van de spaarrichtlijn. Dit automatisme geldt wel voor Europeanen, maar niet voor Belgen. En als de fiscus van een partnerland (een land waarmee België een akkoord heeft gesloten) zich tot België richt met een specifieke vraag over bankgegevens van een onderdaan, dan zal die de gevraagde inlichtingen krijgen. Wanneer de Belgische fiscus gegevens wil over een Belgische rekening moet er “een vermoeden van belastingontduiking” zijn. Voor de buitenlandse fiscus ligt een boulevard open, voor de eigen fiscus blijft het aanmodderen. Dat blijft ook zo na invoering van het gestemde akkoord.

Weg met dat bankgeheim

Het Financiële Actienetwerk (FAN) eist dat het bankgeheim “volledig verdwijnt”. Dat heeft enkel maar voordelen. Zo kan de fiscus eindelijk werk maken van een rechtvaardige fiscaliteit. Het is niet de bedoeling dat de Belg inzage krijgt in wat zijn buurman op de bank heeft staan. Maar de fiscus moet de mogelijkheid krijgen om gegevensbanken of kadasters te kunnen aanleggen om diegenen die nu te weinig of geen belastingen betalen te kunnen belasten. Want het is dankzij het bankgeheim dat de fraudeur te weinig belastingen betaalt, en de eerlijke belastingbetaler te veel. De fraude (in de ruimste betekenis) wordt in België geschat op 30 miljard euro. Indien we erin zouden slagen om het fraudepercentage in België op hetzelfde niveau te brengen als dat van de buurlanden Frankrijk (14,8%), Nederland (12,8%) en Duitsland (16,8%), dan zou dat jaarlijks 10 miljard euro opbrengen.

Aan fraude moet een einde gemaakt worden! Zo wordt het mogelijk de belasting op beroepsinkomsten te verminderen. Zo wordt het mogelijk de vermogensinkomsten in hun geheel te bekijken en eerlijk te belasten.

Het FAN eist:

- Het bankgeheim moet ogenblikkelijk uit de wet verdwijnen;
- De fiscus moet toegang krijgen tot de bankgegevens die “automatisch” worden aangeleverd door de banken;
- Er moeten zware sancties en controles op belastingontduiking komen;
- België moet informatie uitwisselen met buitenlandse administraties over het vermogen dat men in het buitenland aanhoudt;
- Elk jaar een lijst opstellen met de namen van de begunstigten van interesten, dividenden, meerwaarden en andere financiële inkomsten;
- Alle vertrek van kapitaal uit België melden met identificatie van de opdrachtgever

Voor het Financieel Actie Netwerk (FAN)

Eric Goeman, Coördinator